

ANYÁK NAPJÁRA

Makovei János

Sok csodavirág
Bontogatja szirmát
És nyílik az ég felé.
Kínálkozik kezünk
Ügyébe, ígérkezik így
Egy-egy ünnep elé!

Sok szerény virág
Mosdatja szirmát
S búvik a kövek közé.
Megtaláljuk, ha kell,
S élete, ha szerény is,
Az már nem az övé.

Sok csodavirág
Sok szerény virág,
Sorsuk minden úton egy:
Ha büszkén viseli szirmát,
Ha szerényen búvik meg,
Sorsa min egyre megy.

És ünnep után
Annyi száradt virág,
Öröm is vele röppenő.
Ha ennyi volt az
Egész, vigasznak kevés,
Hogy a virág újra kinő.

A múltó időben
És végtelen utakon
Maradandó dolgunk kevés.
Virágnál, ékes szónál
Rohanó életünkben
Nincs percnyi pihenés.

Gyermeki, tiszta
Szeretet képes csak
Virágnál, szónál többet adni,
És ünnep után is,
Napok szürke során
Mindig frissen maradni.

Sok csodavirág
Bontogassa szirmát
És nyíljon csak az ég felé!
Az elmúlás félelme
Nélkül, szerető szívemmel
Nézek az ünnep elé!

Békéscsaba-Budapest, 1976. március 29.

Forrás: www.keresztenydalok.hu